

ביצה לו

משילין פירות דרך ארובה ביום טוב, אבל לא בשבת

משילין	כי יש ציתק
משחילין	השחול והכסול
משירין	שחול - שנשמטה ירכו, כסול - שאחד מירכותיו גבוהה מחברתה
משחירין	רבי ישמעאל אומר: נזיר לא יחוף ראשו באדמה, מפני שמשיר את השער
מנשירין	השחור והזוג של ספרים, אף על פי שנחלקן - טמאין
	מי שנשרו כליו במים מהלך בהם ואינו חושש אי נמי, מהא דתנן: איזהו לקט - הנושר בשעת קצירה.

האם ניתן ללמוד כמות	מארבע וחמש קופות	ל-משילין פירות
יש לומר ששונים כי	דאיכא בטול בית המדרש	אבל הכא דליכא בטול בית המדרש - לא
יש לומר ששונים כי	משום שבת דחמירא ולא אתי לזלזולי ביה	אבל יום טוב דקיל ואתי לזלזולי ביה - כלל כלל לא
יש לומר ששונים כי	דליכא הפסד ממון	אבל הכא דאיכא הפסד ממון - אפילו טובא נמי!

אבל לא את האוצר. ואמר שמואל: מאי אבל לא את האוצר - אבל לא יגמור את האוצר כולו, דלמא אתי לאשוויי גומות.

האם ניתן ללמוד דין זה במשילין פירות גם?	מארבע וחמש קופות	ל-משילין פירות
יש לומר ששונים כי	משום שבת דחמירא אסור	אבל יום טוב דקיל מותר
יש לומר ששונים כי	דאיכא בטול בית המדרש ובכל זאת אסור	הכא דליכא בטול בית המדרש - ברור שיהיה אסור

והכא תנן משילין פירות דרך ארובה ביום טוב,

צמצום משנתנינן: ואמר רב נחמן: לא שנו אלא באותו הגג, אבל מגג לגג - לא. ותניא נמי הכי: **אינ מטלטלין מגג לגג, אפילו כשגגותיהן שוין.**

האם ניתן ללמוד דין זה לארבע וחמש קופות	ממשילין פירות	ל-ארבע וחמש קופות
יש לומר ששונים כי	הכא הוא דאסור - משום יום טוב דקיל ואתי לזלזולי ביה	אבל שבת דחמירא ולא אתי לזלזולי בה - מותר
יש לומר ששונים כי	מה הכא דאיכא הפסד פירות - אמרת לא	התם דליכא הפסד פירות - לא כל שכן

הכא תניא לא ישלשלם בחבל בחלונות, ולא יורידם דרך סולמות התם מאי?

האם ניתן ללמוד דין זה לארבע וחמש קופות	ממשילין פירות	ל-ארבע וחמש קופות
יש לומר ששונים כי	הכא ביום טוב הוא דאסור - דליכא בטול בית המדרש	אבל שבת דאיכא בטול בית המדרש - שפיר דמי
יש לומר ששונים כי	מה הכא דאיכא הפסד פירות - אמרת לא	התם דליכא הפסד פירות - לא כל שכן

ומכסין את הפירות.

<p>רבי יצחק פירות הראויין דאמר רבי יצחק: אין כלי ניטל אלא לדבר הניטל בשבת</p>	<p>עולא ואפילו אורא דלבני</p>	<p>באיזה מקרה תקף ההלכה הזאת</p>
<p><u>חיזוק</u>: תנן: מכסין את הפירות בכלים. פירות - אין, אורא דלבני - לא!</p>	<p><u>דחייה</u>: הוא הדין דאפילו אורא דלבני, ואידי דתנא רישא משליין פירות - תנא סיפא נמי מכסין את הפירות</p>	<p>חיזוק לדעת ר' יצחק ממשנתנו</p>
<p><u>חיזוק</u>: תנן: וכן כדי יין וכן כדי שמן!</p>	<p><u>דחייה</u>: הכא במאי עסקינן - בטיבלא הכי נמי מסתברא, דאי סלקא דעתך כדי יין וכדי שמן דהיתירא - הא תנא ליה רישא פירות! אפשרות אחרת להבין: כדי יין וכדי שמן אצטריכא ליה, סלקא דעתך אמינא: להפסד מרובה - חששו, להפסד מועט - לא חששו, קא משמע לן.</p>	<p>עוד חיזוק לדעת ר' יצחק ממשנתנו</p>
<p><u>דחייה</u>: בדלף הראוי</p>	<p>תנן: נותנין כלי תחת הדלף בשבת!</p>	<p>חיזוק לדעת עולא ממשנתנו</p>
<p><u>דחייה</u>: דאייתור מבנינא, דחזי למזוגא עלייהו</p>	<p>תא שמע: פורסין מחצלת על גבי לבנים בשבת!</p>	<p>חיזוק לדעת עולא מברייתא</p>
<p><u>דחייה</u>: באבנים מקורזלות, דחזיין לבית הכסא</p>	<p>תא שמע: פורסין מחצלת על גבי אבנים בשבת!</p>	<p>עוד חיזוק לדעת עולא מברייתא</p>
<p><u>דחייה</u>: התם נמי, דאיכא דבש קושי על הדחייה: אמר ליה רב עוקבא ממישן לרב אשי: התינח בימות החמה דאיכא דבש, בימות הגשמים מאי איכא למימר? <u>תירוץ</u>: לא נצרכא אלא לאותן שתי חלות קושי על התירוץ: אותן שתי חלות מוקצות הן! <u>תירוץ</u>: הכא במאי עסקינן - שחשב עליהם קושי: - אבל לא חשב עליהם מאי - אסור, אדתני ובלבד שלא יתכוין לצוד - לפלוג ולתני בדידה: במה דברים אמורים - שחשב עליהן, אבל לא חשב עליהן - אסור! <u>תירוץ</u>: הכי קאמר: אף על פי שחשב עליהן, ובלבד שלא יתכוין לצוד. <u>קושי</u>: במאי אוקימתא - כרבי יהודה דאית ליה מוקצה, אימא סיפא: ובלבד שלא יתכוין לצוד, אתאן לרבי שמעון, דאמר: דבר שאין מתכוין מותר! ותסברא דרבי שמעון? והא אביי ורבא דאמרי תרוייהו: מודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות! <u>תירוץ</u>: לעולם כולה רבי יהודה היא, והכא במאי עסקינן - דאית ביה כוי. ולא תימא לרבי יהודה ובלבד שלא יתכוין לצוד אלא אימא: ובלבד שלא יעשנה מצודה קושי: פשיטא! <u>תירוץ</u>: מהו דתימא: במינו נצוד - אסור, שלא במינו נצוד - מותר, קא משמע לן</p> <p><u>פירוש אחר בברייתא כדי לתרץ אף הקושי על הדחייה הראשונה</u>: רב אשי אמר: מי קתני בימות החמה ובימות הגשמים? בחמה מפני החמה, ובגשמים מפני הגשמים קתני. ביומי ניסן וביומי תשרי, דאיכא חמה ואיכא גשמים ואיכא דבש</p>	<p>תא שמע: פורסין מחצלת על גבי כורת דבורים בשבת, בחמה - מפני החמה, ובגשמים - מפני הגשמים, ובלבד שלא יתכוין לצוד!</p>	<p>עוד חיזוק לדעת עולא מברייתא</p>